

[Annette Just]

Fremskridtspartiet udmærket godt, hvem det kommer til at gå ud over i den sidste ende. Det er de gamle, de svage og de syge. Hvor vil man ellers hente pengene?

Hvis man ser på den rent militære side, hvor står vi så? Militæret har rent faktisk frarådet, at Danmark skulle gå ind i denne sag. Nødhjælpsorganisationerne har også frarådet, at man gik ind i sagen. Men Danmark skal jo være i spidsen.

Derfor har jeg bedt om i betækningsbilaget at få optrykt svaret på spørgsmål nr. 30, hvor der i bilag 1 er en oversigt over antallet af soldater, som FN-deltagerlande har på nuværende tidspunkt i det tidligere Jugoslavien. Når man ser på disse antal, altså mand til mand, ja, så opdager man pludselig, at Danmark ligger klart i spidsen med det antal, vi allerede har udsendt. Men den danske regering vil sammen med Socialdemokratiet ligge langt foran de andre, og derfor taler man nu om at sende et par hundrede ekstra mand derned, et par hundrede ekstra mand, som vil være med til at forvandle dansk udenrigspolitik fra på FN-området at have været fredsbevarende til at være noget mere ildsprudende, noget, der kan ligne det, som udenrigsministeren selv har frarådet så kraftigt, nemlig fredsskabende.

Vi har i dagens debat fra Fremskridtspartiets side prøvet at trygle hr. Trøjborg om at svare på, om Socialdemokratiet overhovedet har lyttet til, hvad nødhjælpsorganisationerne siger. Desværre har det ikke hidtil været muligt at få hr. Trøjborg op på talerstolen for blot at svare ja eller nej. Altså enten må man tage det som udsagn for, at Socialdemokratiet er ophøjet ligeglad med nødhjælpsorganisationerne i Danmark, eller også mener de blot i Socialdemokratiet, at de i den grad er alvidende, at man ikke behøver at lytte til noget så ligegyldigt som nødhjælpsorganisationer. Det havde jeg dog aldrig turdet tro om Socialdemokratiet.

Til sidst vil jeg godt spørge Kristeligt Folkeparti, om man virkelig mener, som hr. Glønborg udtrykte det lige før, at det ville være langt skønnere, om vi kunne sende danske soldater til Somalia end til Jugoslavien. Jamen er det vanskeligt at sende danske soldater til Bosnien, så er det dog for intet at regne mod at sende dem til Somalia, og jeg kan godt love hr. Glønborg, at Fremskridtspartiet vil gå om muligt endnu stærkere imod at sende noget, der

kan ligne fredsskabende soldater til Somalia. Det er helt sikkert.

Arne Melchior (CD):

Jeg skal først opholde mig lidt ved begrebet – og systemet omkring – frivillighed. Som bekendt er der intet nyt under solen, det står i Prædikerens Bog. Og derfor vil jeg ty til en endnu ældre bog, nemlig Bibelen, Det Gamle Testamente, Femte Mosebog, det tyvende kapitel. Jeg skal skåne Folketinget for at læse det på originalsproget, men benytter her oversættelsen, som er godkendt af Det Danske Bibelselskab, udgave 1983. Og jeg citerer altså fra tyvende kapitel, begyndende med vers nummer fem. Situationen er den, at der gives regler for, når der skal være krig, og der står, at der så skal ske følgende:

»Og tilsynsmændene skal tale således til folket: »Er der nogen, som har bygget et nyt hus og endnu ikke indviet det, må han have lov at vende hjem til sit hus, for at ikke en anden skal indivi det, om han falder i slaget.

Og er der nogen, som har plantet en vingård og ikke taget den i brug, må han have lov at vende hjem til sit hus, for at ikke en anden skal tage den i brug, om han falder i slaget.

Og er der nogen, som har trolovet sig med en kvinde, men endnu ikke taget hende til hustru, må han have lov at vende hjem til sit hus, for at ikke en anden skal tage hende til hustru, om han falder i slaget.«

Og tilsynsmændene skal fremdeles tale til folket og sige: »Er der nogen, som er bange og forsagt, må han have lov at vende hjem til sit hus, for at ikke hans brødre skal blive forsagte, som han selv er det!«

Og så siger vers ni: »Når så tilsynsmændene er færdige med at tale til folket, skal der sættes hovedsmænd i spidsen for folket.«

Jeg er sikker på, at forsvarsministeren og den militære stab nok skal vide at handle i overensstemmelse med disse 3.500 år gamle regler, og her drejer det sig altså om, at man skulle i krig, hvor vi jo her taler om, at vi skal eskortere en humanitær hjælpetjeneste. Så meget mere vil man naturligvis anvende disse regler, således som de er tænkt, og som de vedtages herinde i dag.

Jeg vil så gerne beskæftige mig et par minutter med det, der er foregået under udvalgsarbejdet siden i går eftermiddags. For det første